

СЪЮЗ НА ОФИЦЕРИТЕ И СЕРЖАНТИТЕ ОТ ЗАПАСА И РЕЗЕРВА

RESERVE OFFICERS AND NONCOMMISSIONED OFFICERS UNION

гр. София, бул. "Христо Ботев" 48 тел.(+3592) 987 49 98 email : uros@abv.bg

Изх. № 252 / 17.09.2012

СТАНОВИЩЕ

на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва (СОСЗР) по проектите на законите за Военното разузнаване, Национална служба за охрана, Държавна агенция „Разузнаване“ и Закона за управление и функциониране на системата за защита на национална сигурност на Република България

СОСЗР е на категоричното мнение, че необходимостта от усъвършенстване на законодателството в областта на националната сигурност е наложително и то не от днес.

В този смисъл ние приветстваме активността на президента Росен Плевнелиев и на Консултативния съвет за национална сигурност, който на заседанието си през април прие решение в тази насока.

Същото е и отношението ни към усилията на Съвета по сигурността към Министерския съвет, чийто дело, както разбираме, са предложените за обсъждане проекти.

Като неправителствена организация, чийто членове са отдали целия си съзнателен живот в интерес на националната сигурност, отбраната и Въоръжените сили, ние работим активно в тази насока и в този смисъл благодарим за възможността да участваме в обществената дискусия.

Ние приветстваме ускоряването на реформата в сектор „Сигурност“ с разработването и предстоящото приемане на законите.

Смятаме, че в проектите е направен сполучлив опит за организиране елементите на системата на националната сигурност, с което управлението им би станало по-ефективно.

Отчитаме и търсенето на механизми за по-добро взаимодействие на специалните служби.

Удовлетворени сме и от текстовете, които целят социалната защита на служителите на специалните служби.

СОСЗР има и някои конкретни бележки и препоръки.

Смятаме, че подходът към уреждане на законодателната материя в сектор „Сигурност“ би могъл да бъде по-добър. Основанието да поставим този въпрос е рискът големият брой закони да доведе до тяхната неефективност и недоброто взаимодействие между отделните структури. Разбираме, че изходът, който се предлага, е Законът за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност. Въпрос е обаче дали този закон обхваща цялата система за национална сигурност.

Необходимо е прецизиране на текста, който определя елементите на системата за защита на националната сигурност. Например, служба „Военна информация“ към министъра на отбраната е част от Въоръжените сили по Закона за отбраната и Въоръжените сили. В предложения проект не е така. Освен това има достатъчно аргументи в тази система да бъде и служба „Военна полиция“ към министъра на отбраната. Според нас най-добре е и двете служби да не бъдат изрично изброявани като елементи на системата за защита на националната сигурност с оглед на това, че са част от Въоръжените сили.

Би могло да се помисли върху даденото определение, че Националната служба за охрана е „специализирана военизирана държавна служба“. Целесъобразно е да бъде не военизирана, а военна структура, което ще е основание да бъде върната в състава на Въоръжените сили. Така офицерите и сержантите от НСО ще бъдат военнослужещи, званията им ще бъдат изравнени с тези във Въоръжените сили, което ще бъде от полза и за кадровото осигуряване.

Налага се впечатлението, че в Държавна агенция „Разузнаване“ е нарушено единоначалието. Това идва от правата на инспектора да комуникира директно с премиера. Би трябвало цялата отговорност за дейността на агенцията да се носи от нейния генерален директор. Що се отнася до контрола, са създадени възможности, включително и за парламентарен.

Налице са текстове, които будят въпроси, относно мястото на президента и върховен главнокомандващ Въроръжените сили в системата за защита на националната сигурност. Недостатъчно добре например звучи текстът, който дава право на президента да поставя задачи на ДАР, но съгласувано с министър-председателя.

По-детайлни бележки по някои текстове имаме към проекта на Закон за военното разузнаване. Този закон е отдавна готов като проект. От Министерството на отбраната бе дадена възможност за неговото обсъждане. Приемането му се отложи почти с една година заради необходимостта да влезе в парламента заедно с останалите закони от сектор „Сигурност“.

БЕЛЕЖКИ

по проекта на Закон за военното разузнаване

В член 2. Да се замени “... и разпространяване...” с “предоставяне”. Военното разузнаване, като специална служба не бива да разпространява информация – не е медия, а само по определен ред да я предоставя на държавни органи, както е добре регламентирано в Раздел II.

В член 3. Българското военно разузнаване не може да е “част от разузнавателните структури на НАТО и ЕС”, т.е. да влиза организационно в тях. Текстът би следвало да бъде: Чл. 3. “Военното разузнаване осъществява взаимодействие и обмен на разузнавателна поддръжка със съюзни и коалиционни партньори в съюзни и коалиционни операции.”

Още повече, че чл. 7, ал. 2 изрично е записано, че “Службата е структура на пряко подчинение на Министерството на отбраната...”, а не на “разузнавателни структури на НАТО и ЕС.”

В последващите раздели това взаимодействие и обмен на информация е ясно разписано.

В член 5, т. 6. Военното разузнаване на една суверенна държава не може да “спазва политически неутралитет”, особено във външнополитически аспект. Още в чл. 1 се казва, че “спазва международните договори”, а като членове на НАТО и ЕС българското разузнаване работи и в български държавен и в коалиционен интерес; в интерес на българската държавна и коалиционна политика.

Смятаме, че т. 6 би следвало да отпадне, защото е лишена от съдържателност. Ако се приеме, че т. 6 в член 5 има вътрешна препратка в смисъл на “партиен неутралитет”, то т. 7 изчерпва съдържанието и на принципа за неутралитет.

В член 30. Според сегашния текст на ал. (2) “информация на разузнавателните структури на НАТО и ЕС и на разузнавателните органи на страните-членки на НАТО и ЕС, и на партньорските служби” може да става и с решение на директора на служба.

Би било по-добре “Редът за предоставяне на информацията се определя с акт на министъра на отбраната” да се отнася изрично и за алинея (2).

*Още веднъж ви благодаря за предоставената възможност да изразим нашето становище по проектите на закони в сектор „Сигурност”.
Пожелаваме успех на вносителите.*